

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK LAPJA

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, fürdősnők, masszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, uszómesterek stb., kórházi segéd munkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvetlen intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzelt személyzetét helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapesti, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:
Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutányosabban felvételnek.

Kéziratok vissza nem adának.

Előfizetési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

1928.

Uj évre.

A „hónapok házát“ 12 vén lakója ismét egymás után hagyta el és velük újból egy esztendő követte az Idő hívását — mire az is a nagy pincebe: a Multba merült . . .

A távozókat jól ismerjük, de milyen lesz a nyomukban termő új jövevények sora, vajjon biztató reményeséget hagynak-e majd egykor maguk után, miként ezek?

Mert, ha az elmúlt egyesületi évünk beszámolója alkalmából nevezetesebb eseményeink közül csak kettőt emelek ki ki: fennállásunk 25 éves jubileumát és jövendő új Otthonunk megalapozását, tagadhatatlanul mind a kettő megerősödésüket és fejlődőképességünket igazolja.

De én úgy látom, hogy e szép eredmény csak ráma, csak keret, bármilyen tündököl is a homlokzatán nagyérdemű fővédnökünk és védnökünk ragyogó neve . . .

A keretet méltóképen be is kell tölteniünk, a tudatlanság, lelkiismeretlenség, léhaság ürességnek nem szabad tátongania benne és minél szilárdabbak a keret összetartó vasai, annál jobb és nemesebb anyagot kell annak összefoglalnia. Hiszen ólomkarikán a gyémánt, róza a kórón nem foglalhat helyet. . .

Mi vár tehát mi reánk a jövőben?

Uj tagjaink szigorú megválogatásával a „keves de jó“ elvét szem előtt tartva — *jövőben a tanfolyamunk új hallgatói közül csakis négy polgári osztályt végzett és orvosilag igazolt kifogástalan teszt és lelki ráteremtséggel bíró jelölteket óhajtnak látni* — az egyesületi élet fegyelmező erejének fokozottabb érvényesítése mellett betegápoló és ápolónő tagtársaink kifogástalan becsületes munkájával kívánjuk azokat a kereteket betölteni, amelyek — úgy érzem — országos egyesületünk jövőjét szeretettel gondozó összes munkatársaimmal együtt immár mindinkább növekedő mértékben mindnyájunkat köteleznek.

Mert ne felejtjük el: az élet vásárjának minden terén a kereslet és kínálat örök törvénye szabályozza a forgalmat. Jó bornak pedig nem kellett sóha cégér. Ha a társadalom, hatóságok, orvosok és a nagyközönség megbecsülésére pályázunk: elsőrendű anyagot és szolgálat-teljesítést, kifünő gyakorlati és elméleti tudást igyekezzünk nyújtani, a fokozódó kereslettel a méltó jutalom nem maradhat el.

Igy legyen!

Rajnai Béla dr.

A Föld ismét megfutotta egyszer pályáját a Nap körül s mi ismét megváltoztatjuk az évszámot. Elmúlt ismét egy esztendő, s így helyénvaló, hogy ősi szokás szerint bíráló szemmel visszanezzünk a multba és tervező szemmel előre nézzünk a jövőbe.

Bizony az elmúlt esztendő nem sok jót hozott. Bár vitán kívül áll, hogy a fürdők kultusza fejlődött, hogy hazánk számos új értékes fürdővel és fürdőberendezéssel gazdagodott, hogy a köztudatba ment az ország fürdőügye nemzetgazdasági jelentősége és fejlesztésének fontossága, mégis csak rossz a fürdősök helyzete szegény Magyarországon. Magának a fürdőiügynek a fejlődése a fürdősiparra kevésbé érezhető hatásal. Több száz fürdős van munka nélkül, vagy néki meg nem felelő alkalmazásban és még azok is, kik látszólag jó forgalmu és előkelő helyen dolgoznak, joggal panaszkodhatnak, helyzetük rosszabbodásán.

Ezek a tények; és ha bíráló szemmel vizsgáljuk e szomorú helyzet okait, a következőket állapíthatjuk meg: A kereseti lehetőségek rosszabbodásának oka az általánosan romlott gazdasági helyzet. Az embereknek nem telik fürdőre és legkevésbé rendszeres fürdőkurákra. Az orvos nagyon sokszor hiába ajánlja betegének, hogy vegyen sorozatosan fürdőket, masszírozassa magát stb. a patiens vonakodik az orvos ajánlatát elfogadni és megtartani, mert se pénze, se ideje. A gyógyfürdőzők száma — pedig ezekből élt a fürdős — határozottan csökkent. Ezzel szemben határozottan nőtt, még pedig jelentékenyen a sportfürdőzők száma. Az új strandoknak országszerte egész sora nyílt meg, s egy-egy nyári délután olyan fürdőélet van hazánk minden folyójában és tavában, hogy azt egész Európa irigyelheti. A fürdőzésnek ez a módja azonban csak nagyon kevés fürdőzőnek nyújt kenyeret, sőt az ember azt hihetné, hogy a nyári félévben a fürdősök általános kereseti lehetőségeit rongja.

Hozzájárulhatott a fürdősök kedvezőtlen helyzetének kialakulásához az a körülmény is, hogy e szakmunkások szervezetsége távolról sem tökéletes. Nem tökéletes sem formailag, hiszen nagyon sokan nem tagjai szövetségünknek, sem tartalmilag, hiszen ismételtlen tapasztaljuk, hogy a szervezetben tömörült fürdősök sem viselkednek egymással szemben úgy, a hogy azt a szövetkezős zelleme erkölcsi kötelességgé teszi.

Ha így látjuk a mult bajait s a bajoknak okait, előkészülten tekinthetünk várakozva, reménykedve, de egyben tervezgetve és cselekedve is a jövő felé. Mit hozhat az új esztendő?

Hogy a gazdasági helyzet fog-e javulni, azt még ha tudnók, sem igen fejtegethetők e lap hasábjain. Az bizonyos, hogy egész Európában mindenütt rossz a gazdasági helyzet és bizony a magyar fürdősök kevésbé panaszkodnának, ha látnák sok külföldi pályatársuk sorsát. Minálunk még mindig nagyobb részét költi pénzének az átlagember fürdőzésre, mint nagyon sok külföldi helyen. Remélhető, hogy a közönség fürdőzési kedve a jövőben még csak fokozódni fog, mert az a széleskörű propaganda, amelyet ebben az irányban az Országos Balneológiai Egyesület, a Budapest Fürdőváros Egyesület és számos más budapesti és társadalmi alakulat folytat, eredményekkel biztat. Azt is számításba kell vennünk, hogy a nyári fürdőzésnek ma divó módja átmeneti állapotot jelent. Strandfürdőink alig 2—3 évesek, s a közönség jórésze csak most kezdi megismerni őket. A legtöbb vállalkozás még új, primitív és szerény keretek közt csak az elemi követelményeket elégítheti ki, de luxusra, kényelemre, fokozottabb igények kielégítésére nem is gondolhatnak. Bizonyos vagyok benne, hogy már a közeljövőben beáll a fejlődésnek, haladásnak olyan foka, hogy a szórakozást és jestedzést szolgáló fürdőkben is méltó helyet fognak juttatni a masszázsnak és bizonyos vizgyógyászati proceduráknak. Ha ez bekövetkezik, úgy a strandfürdőkben, dunauszodákban és más szabad ég alatti fürdőhelyeken nemcsak egy-egy uszómester nyer alkalmazást, hanem a képzett fürdősök egész sora.

Ezt a remélhető kedvező új helyzetet egyrészt megteremtteni, másrészt kellően kihasználni, nem kis részben a fürdősök feladata. Jó modoru és jól képzett fürdősök nélkül fürdőfejlesztésről beszélni nem lehet. Ha a jövő alakításában — mint saját szerencsénk kovácsai — magunk is részt akarunk venni, sulyt kell helyeznünk egy általános műveltségünk, mint szakképzettségünk tökéletesítésére. A fürdősnak, bármilyen tapasztalt embere is szakmájának, szakadatlanul olvasnia, tanulnia kell. Tanulnia egyrészt azon újabb dolgokat, melyeket saját szakmájában produkált a tudomány haladása, másrészt mindent, ami az embert képzetté, sokoldalúvá, szellemileg értékesé teszi. A fürdős-szakmában, s áll ez különösen a főváros fürdőiben alkalmazottakra, nem kis jelentőségű a nyelvtudás, különösen mióta jelentékeny idegenforgalomra számíthatunk.

De mint már ismételt volt alkalmam hangsúlyozni, a legképzettebb s a legkiválóbb egyéniségű fürdős sem boldogulhat értékének megfelelő módon, ha a fürdősök érvényesülési lehetőségeit általában nehezíti és rontja a szervezatlenség. Minél tökéletesebb lesz a szervezatlenség, annál jobb lesz a jövő.

Ne kívánjunk, hanem csináljunk egymásnak boldog új esztendőt.

Dalmady Zoltán dr.,

egyeleml magántanárr, ig. főorvos,
a fürdős szakegyesület elnöke.

Ujévi gondolatok.

Tolstojról mondják, hogy a jóság vallásának volt a hirdetője. Valóban minden írásában az emberszeretet szépségét magasztalja, az emberi jóságot követeli. Az igazi nemességet a szív jóságában látja, az odaadás, áldozatkészség szellemét tartja a legértékesebbnek a világon. Ezt kívánja mindenkitől, a magas rangutól ép úgy, mint a legegyszerűbb embertől és sokszor hangsúlyozza, hogy a társadalom alsóbb rétegeiben többet talált belőle, mint a magasabb körökben.

Tolstoj tanításának alapja a kereszténység, az evangélium. A kereszténység majd kétezer éves már és sajnos még sem tudott teljesen urrá lenni a társadalomban, nem tudott elterjedni olyan mértékben, hogy a szeretetet, jóságot, méltányosságot ki tudta volna váltani az emberek lelkéből. Az önszeretet hatalmát se a kereszténység, se Tolstoj máig se tudta legyőzni. Ebből magyarázható, hogy olyan nehéz a kisemberek sorsát megjavítani, olyan nehéz a nagyokkal megértetni, hogy a kis emberben becsülik meg az embert, a testvért, a kis embert úgy szeressék, mint önmagukat.

Nagyon érezzük ezt a kórházi alkalmazottak sorsát megjavító törekvésünkben. Látjuk, hogy a kifizetésű ápolónóktól jóságot kedvesseget, türelmet, szorgalmat, szeretetet követelnek, de amikor ugyanazt követeljük az ő részükre is, akkor hideg közönyvel találkozunk. Évtizedek óta bele idegződött az emberekbe, hogy nem becsülik meg eléggé azt a társadalmi osztályt, a mely a legértékesebb kincsek egyikét, az egészséget igyekszik visszaszerezni, a mely a szenvedő beteg ember ápolásával foglalkozik.

Nem becsülik eléggé a személyét, nem respektálják az állását, nem méltányolják eléggé a munkáját. (A legjobb bizonyíték erre a mostani karácsonyi segély. Míg a tisztviselők, allisztek száz százalékos segélyben részesültek, az ápoló személyzetnek csak ötven százalékos segélyt akarnak adni: személyenként 16—22 pengőt.) Igaz, hogy ennek a meg nem becsülésnek megvan a maga oka és magyarázata és pedig abban, hogy különösen a multban az ápoló személyzet nem állott hivatása magaslátán, nem volt elég tudása, erkölcsi értéke, intelligenciája, s ennek szomorú következményét a mai ápolónői kar is sokszor érzi. Meg kell érteni végre mindenkinek — a kórházi vezetőségeknek ép úgy, mint az ápoló személyzetnek — hogy a mostani állapotot sürgősen meg kell változtatni: a kórházi vezetőségeknek be kell látniok, hogy ők is hibásak voltak a multban abban, hogy nem volt megfelelő személyzet, az ápoló személyzetnek is meg kell értenie, hogy ő is hibás volt abban, hogy hivatását, gyönyörű emberbaráti munkáját nem becsülte meg eléggé.

A betegápolás a kórházi ellátásnak egyik fontos tényezője. Az élelmszer, fűtés, világítás, a betegek kényelmének fokozása még nem elegendő a kórház jó hírnevének biztosítására, ha a betegápolás nem emelkedik arra a nivóra amelyen állania kell. A beteg semmi iránt nem oly érzékeny mint az ápolás iránt. Ha nincs is meg minden a kórházban amit kíván, bele törődik sorsába, ha szeretetteljes, gondos ápolásban részesül.

Azt kívánom a betegápolók egyesületének,

hogy az új esztendőben közelebb jussanak azon kívánságok beteljesedéséhez, hogy munkájukat jobban megbecsüljék. Ennek feltétele, hogy a betegápolás javuljon, a Tolstoj követelte jószág nagyobb fokban legyen meg a kórházi személyzet lelkében, ne a sok pénz keresés vágya, hanem a felebaráti szeretet legyen a betegápolás alapja. Az ápolónői kar nivójának emelkedése előbb-utóbb magával fogja hozni a nagyobb megbecsülést, a méltányosságot, jobb bánásmódot s ezzel kórházaink jó hírnevének emelkedését is. A keresztény szeretet legyen urrá a lelkekben fent és lent; az igazi Krisztusi áldozatkészség fogja meggyógyítani a beteg társadalmat, ez teszi szebbé, könnyebbé az életet és teszi majd nagygyá s boldoggá sokat szenvedett hazánkat is.

Dr. Krizs Árpád,
szöv. ügyv. elnök.

Ha van nélkülözhető pénz, add kölcsön az új Otthonra, mely kölcsön után több kamatot kapsz, mintha akármelyik pénzintézetben helyeznéd el.

Csak azért is!

Mint a cím is mutatja, most nálam szokatlan stílusban írok. Ez azért van, mert rá akarok mutatni, hogy csak azért is meg lesz az Otthon, dacára annak, hogy minden áron megakarják akadályozni. Hát kérem szeretettel én annak az urnak is izenem, kivel az Otthonról beszélgettünk és aki azt mondta, hogy az ápolónők még nem éretek meg arra, hogy ilyen nagy dolgot meg tudjanak valósítani, mert ez olyan nagy dolog, hogy ezt csak iskolázott és a műveltség legmagasabb fokán álló egyének érthetik meg.

Ha ez igaz, úgy én most boldog büszkeséggel azt írhatom, hogy bennünk ápolókban és ápolónőkben mind ez meg van. Mert midőn e szent cél érdekében dolgozni kezdtünk, ugyszólván semmiből teremtetünk elő azt a két részletet amit már lefizettünk, s már majdnem biztosítva van a harmadik is. Kételkedők! Jöjjetek, lássátok mit művel e kis tömeg, kivel senki se törődik, ki csak akkor jár, amikor szükség van rá, de félre dobják, ha csak valami módon helyettesíteni tudják.

Jók voltunk a háboruban, járványok idejében, jók voltunk midőn ott álltak a betegek ápolás nélkül. Hosszu nehéz időkben becsülettel megálltuk a helyünket, s ma már kidobnak az utcára, ma már nincs reánk szükség. S mi itt állunk szegényen elhagyatva, csak a saját erőnkben bizva. S egy kis lelkes csapat a lehetetlent is megpróbálva igyekszik erőnket egyesíteni, hogy a világi ápolók és ápolónők táborát megmentse a végromlásból és pusztulástól. S midőn látják, hogy eredmény munkát folytatunk, elakarnak gáncsolni, de nem, százszor is nem, mi megmutatjuk van erőnk és akaratunk arra, hogy amit elkezdünk be is fejezzük.

És itt nyíltan kimondom, ki nincs velünk, ellenünk van. Az ne várja, hogy a munkánk nemes gyümölcsét herékkel fogjuk megosztani, eleget dolgoztunk másokért, most saját magunkért dol-

gozunk. Mi erőt merítünk abból amit átélünk, midőn öt gyermekes anyák, de egyben ápolónők hozzák szerény, de nekünk drága filléreiket. Ki aranyóráját, ki gyűrűjét, sőt olyanok is, kik fehérműjüket ajánlják fel e nemes célra. Ezekért érdemes dolgozni, ezekért öröm küzdeni, hogy a jövő újévet a magunk boldog Otthonában töltsük, bebizonyítva a világnak és az ellenségeinknek, hogy csak azért is meglesz az Otthon.

Ebben a biztos reményben, hogy egy sem lesz közöttünk, ki szerény tehetségéhez mérten ne sietne segítségünkre, a jó Istenben, kartársainkban és kartársainkban bizva boldog újévet kíván

Balázs Flóra,
alelnök.

Kétszer kamatoztatod a pénzed, ha azt az új Otthonra adod kölcsön. Először, mert a pénz után több kamatot kapsz, mint a bankban. Másodszor: segíted az új Otthont megvalósulni és így ha megváltasz az állástól, van a hol olcsón megpihenhetsz, vagy ha megrokkansz, van hol hátralevő éveidet leélheted.

Régi álmunk – az Otthon.

Sötét éjszaka lebegett a világ felett s ezen aggasztó sötétségben messze keleten egy csillag tünt fel az égen és a csillag csodás tündöklése mutatta az irányt és vezette a napkeleti bölcseket a Betlehemben született Megváltó szegényes jászolához.

Királyoknak is nevezik e bölcseket. Aranyát, tömjént, mirhát és szívük lelkük hódolatát ajánlották fel a bűnös világ Megváltójának, aki glóriás fénytől övezve szendergett Szűz Anyja ölében.

Hosszu, nehéz utakon, számos országban keresztül kellett vándorolniuk, amíg a rendkívüli csillag célhoz vezette őket.

A mi csillagunk is megjelent – reményünk csillagának is nevezhetjük – hosszú, sötét éj után és egy hajlékhoz vezet minket, melynek homlokzatára nemsokára e szép szót fogjuk felírni: **Otthon.**

Régi álmunk válik valóra abban az órában, amelyikben ünnepélyesen fogjuk tudni adni a magyar társadalomnak: Megnyitottuk a mi Otthonunkat! És nem büszke, de örömtől repeső szível fogjuk hirdetni: nekünk is van már saját Otthonunk és ezen Otthon a miénk; nem az enyém, nem a tied, hanem közös mindnyájunké.

A legnemesebb fém az arany. A napkeleti bölcsek többek között aranyát is viték ajándékba a kis Jézusának. Legnemesebb szervünk a szív; a szívünk legszebb tulajdonsága a szeretet. Vigyük el áldozatul ügyünk oltárához ami szívünk drága kincsét a szeretetet és közös megértéssel tegyük ünnepélyes fogadalmat, hogy tehetségünkhöz képest, úgy anyagilag mint szellemileg magunkévá tesszük az Otthonunk ügyét és nem fogunk megnyugodni amíg csak egy szeg is hiányzik a falából.

Nem másoknak, önmagunknak teszünk min-

dent amit az Otthon érdekében teszünk. Az Otthon érdeke mindnyájunk érdeke. Ne tévovázzunk, ne legyünk bölcsebbek a bölcséknél, amikor legideálisabb ügyünk megvalósulásáról van szó. Hogy mi a mi teendőnk — az anyagiakra vonatkozólag — e hó másodikán megtartott gyűlésen már hallottuk.

A bellehemi jászoltól indult utnak az igazi Krisztusi szeretet. Otthonunk falai közül fog kiindulni a szenvedő emberiség legmodernebb ápolásának, vigasztalásának kérdése. A mi Otthonunk fogja nyújtani a reászorultaknak a legagilisabb ápolókat és ápolónőket, akik nemcsak látszólagos humanizmusból, hanem hivatásuk magasztosságánál fogva — nem anyagi érdekből — arra törekednek, hogy a Magyarországi Ápolók és Ápolónők Egyesületének jóhírnevét nemcsak szűk hazánk határain belül, hanem azon túl is felvirágoztassák.

Nagyon szép feladat vár reánk Otthonunk minden egyes tagjára; de eredményt csak úgy érünk el, ha közös szívvel, lélekkel, kéz a kézben törekedünk szent céljaink elérésére. Adja Isten, hogy elérjük.

1927. december hó.

Dinnyér István, ápoló.

Legjobb, legbiztosabb és leghasznosabb tőkebefektetés, ha az új Otthonra kölcsönt vegyünk.

Mire kell készülnünk.

Lapunkban már megemlékeztünk arról, hogy 1929-ben a fővárosban fürdőügyi kiállítást rendeznek. E kiállítás bennünket fürdőmunkásokat is kell, hogy cselekvésre készítsen. Az egyesület vezetősége a kiállítás nagy fontosságát felfogva, megkezdte munkálkodását abban az irányban, hogy a kiállítás a fürdőmunkásságot egységesen összeforra találja.

Az egyesület vezetősége a kezdeményező lépést abban tette, hogy f. évi december 14.-ére összehívta a fővárosban alkalmazott fürdőmestereket értekezletre. Az értekezletnek csak egy tárgya volt, amit *Dalmady Zoltán dr.* tanár az egyesület orvoselnöke adott elő. Az előadás lényege a fürdőkiállítás ismertetése, melynek keretében Budapestet, mint fürdővárost mutatják be a külföldnek, valamint a kiállítással kapcsolatosan mi a teendője a fürdőmunkásságnak, hogy méltóképpen kapcsolódhassék a fürdőkiállítás keretébe.

Az értekezleten nagyon szép számban jelentek meg a fürdőmesterek és mesternők, valamint az előadás meghallgatására *Bánlaky Géza* a Gellért-fürdő vezérigazgatója is megjelent az egyesület helyiségében.

Dalmady Zoltán dr. tanár ur, gyönyörű szép és tanulságos előadása minden figyelmet megérdemelt. Ha az előadás nagy fontosságát a hallgatóság kellően tudta értékelni és azt magáévá tette, akkor ez a jövő szempontjából nagy jelentőséggel bír az a fürdőmunkásság gazdasági helyzetére. Az előadó beszéde kapcsán jelezte, hogy egyelőre négy szakszerű előadást kíván még orvos-

tanárok bevonásával megrendezni a közeljövőbe, amire már most felhívja a fürdőmunkásság figyelmét.

A fürdőmunkásságnak tehát első és fő kötelessége, — saját érdekében — hogy egymásra találjon. Ha több tekintélyt, több megbecsülést akarunk kiérdemelni, úgy szervezett egységben egymásra kell találunk.

Minden egészségügyi alkalmazott készüljön Farsang utolsó vasárnapján a Gelléri-szálló hallgatójában megtartandó Bálra. Aki rendező óhajt lenni, jelentkezzen a szövetség titkárságánál VII., Dohány-utca 74.

Betegápolók hírei.

Adományok. Az új Otthonunkra a következő adományok érkeztek be: Gábor Julia 25, Lenti Istvánné 12, Horváth Imréné 10, Rosenberg S.-né utján Schultz Károlyné, Polacsek S.-né 5-5, Vályi Ferenc utján Remete Béla dr. 3, Kovacsécs Viktória 1.18, Bell Vilma és Vályi Ferenc 1-1 pengőt. Az adományozóknak ezután mondunk hálás köszönetet.

Halálozás. *Göndör Jenőt* a szent Rókus-kórház felügyelőjét, kis leányának a 7 éves *Évikének* elhalálozásával mély gyász érte. A felügyelő fájdalom gyászában — ki az ápolói karnak megértő jóakarója volt mindenkor — mindannyian igaz szívvel osztozunk. A kislány temetése 1927. december 12-én volt, amelyen a szent Rókus-kórház világi ápolónői nagy számban vettek részt és koszortut helyeztek a ravatalra. Nyugodjék békében!

Mézes Gusztávné ápolónő, szövetségünk tagját, 3 éves *Flórikájának* elhalálozásával fájdalom gyász érte. Az elhalálozás mélyen sújtotta szövetségünk alelnökét *Balázs Flórá*t és titkárnőnkét *Deák Máriát* is, akik a kis *Protyika* nevelésében fevékeny részt fejtettek ki. A temetés 1927. december 5-én volt a dorogi temető halottasházából, amelyen szövetségünk több tagja vett részt. Nyugodjék békében!

Karácsonyi segély. A karácsonyi ünnepekét megelőző hetekben az alkalmazottakat az a kérdés foglalkoztatja, hogy vajon lesz-e karácsonyi segély és mennyi? A fővárosi közkórházakban alkalmazott ápolói kar az elmúlt évben a szövetségünk közbenjárására kapott karácsonyi segélyt.

Szövetségünk azon tagjai, akik a fővárosi közkórházakban teljesítenek szolgálatot ismét kérték szövetségünket, hogy járjon el a tanácsnál és amennyiben karácsonyi segély részükre nem volna előirányozva, eszközöljék azt ki részükre. Amennyiben szövetségünk arról tudott csak, hogy a közkórházakban az orvosoktól kezdve lefelé az alacsonyabb mindenkinél a részére van folyósítva karácsonyi segély, azonban arról nem értesült, hogy azt az ápolói karnak is folyósították-e, a lépéseket ez irányban megtette. Szövetségünk megkérte *Krizs Árpád dr.* főv. biz. tag urat, szövetségünk ügyvezető elnökét, hogy ez ügyben a fővárosi tanácsnál járjon el. *Krizs Árpád dr.* ur december 19-én ez ügyben eljárt a tanácsnál, ahol azt a megnyugtató választ kapta, hogy az ápolói kar is részeseül segélyben, még pedig személyenként 16-16! 22 pengőig.

Ha az összeg — amit az ápolói kar kap — nem is sok, mégis megnyugtatólag hat ez a kedélyekre, mert legalább ez alkalommal nem válnak számkivetetté...

Otthon asztaltársaság. Szövetségünk tagjaiból alakult Otthon asztaltársaságunk 1926/27 évi működéséről 1927. december 20-án számolt be. Az egy évi tekarékosságban 47-en vettek részt egész éven át. A beszámoló után megtörtént a befizetett összegek és osztalékok kifizetése, majd úlna kimondottot az újabb megalakulás. Az új asztaltársasági élre a vezetőség a következőképpen választotta meg: *Vályi Ferenc* elnök, *Papdy Antalné* alelnök, *Deák Mária* pénztáros, *Szele József* és *Hallgató Gyula* ellenőrök és *Bell Vilma* jegyző. A vezetőség megválasztása után mindjárt megkezdődött a befizetés. Akik az asztaltársaságba óhajtának lépni, azok 1928. január 5-ig kamatfizetés nélkül jelentkezhetnek a szövetség helyiségében, VII., Dohány u. 74. l. 16. sz. a. Felvilágosítással ugyanott szolgálnak.

Helyszüke miatt rendkívüli közgyűlésünk és igazgatósági ülésünkről szóló tudósításunkat jövő számunkban közöljük.

Felelős kiadó: Szieben József.